Tulin juuri baarista, jossa juttelin puolitutulle, jonka kanssa en jaa luultavasti kovinkaan monta yhteistä näkemystä politiikasta. Pinnalle nousi EU. Hän haluaisi Suomen eroavan EU:sta ja hänellähän oli oikein perusteet. ¨Ne perkeleen direktiivit ajaa maatalousyrittäjät hulluuden partaalle! Ja eihän tässä muutakuin kohti liittovaltiota olla menossa.¨ On varmaan turha mainita, että kyseinen veikkonen ei ole järin globaalisti verkostoitunut. Hän ei tiedä mitään muusta Euroopasta. Sieltä se sana tuli. Tiedä! Kun tietoa siitä, mihin EU:n unionilla pyritään, saatika kerrota missä ja miten tavoitteissa ollaan onnistuttu jätetään katkerikoille tilaa valittaa. Minä lataan pöytään sen kaiken tärkeimmän: Rauhan ylläpito. Ei ole nääs itsestään selvää, että kun pienelle alueelle mahdutetaan niin erilaisia kulttuureja, että kaikki tapahtumat kulkisi sopuisissa merkeissä. Ei tarvitse kuin googlata sanat ¨sodat euroopassa¨ ja nähdään mitä täällä on oikein tapahtunut. Mutta jos katsotaan lähi historiaa niin montako euroopan välisten maiden sotaa on tapahtunut. Konflikteja ei lasketa. Vastaus on nolla. Sen jälkeen, kun tämä ¨isojen herrojen liittovaltio projekti¨ sai alkunsa Euroopan ei ole kerrankaan tarvinnut pystyttää kaupungin laidalleen muisto merkkiä sodassa kaatuneille. Se on paljon se! Ja rauha, kun ei ole itsestään selvyys. Me vain olemme omaksuneet sen ajattelutavan, että rauha on ja pysyy, EU:lla ja sen tuomilla hyvillä suhteilla muihin Euroopan valtioihin ei ole osaa eikä arpaa sen asian kanssa. Alati kasvavassa populistisessa politiikan mailmassa, jossa ihmiset haluaa uskoa helppoihin ratkaisuihin ja sortuvat vihaamaan asioita, joita eivät ymmärrä tai koe hyödyllisiksi juuri itselleen tärkeiksi asioiksi on hyvä, että on EU:n tapainen systeemi, joka pitää palaset kasassa. Pienestähän se sota on loppujen lopuksi kiinni. Hitler oli populisti ja nykyisessä Eurooppalaisessa politiikassahan populisteja riittää, en nyt kutsu heitä ihan niin hirviöiksi kuin Hitler, mutta hirviöiksi kumminkin. Loppujen lopuksi kaikki perustuu ihmisen kykenymättömyyteen nähdä asioiden koko kuva. Se toinen puoli. Nyt kun vähän jokaisen maan populistiset puolueet ehdottelee Brittein tapaan eroa EU:sta on hyvä muistaa kuinka helposti massat on saatu uskomaan vääriin asioihin historiamme saatossa. EU kun on aina tähdännyt yhteiseen konsensukseen, se ei aja yhden valtion etua. Mutta ironista kyllä, loppujen lopuksi se ajaa paremmin jokaisen valtion asioita paremmin, kuin he itsenäisesti siihen pystyisivät. Mielenkiinnolla jään seuraamaan mitä nyt tapahtuu, kun yksi iso saari poistui keskuudestamme. Mitä tapahtuu? sitä emme tiedä. Ainut mitä Matti ja Maija meikäläinen voi tehdä on olla äänestämättä populisteja!